

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Præsten Johan Hahn

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Præsten Johan Hahn", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 673. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1840_681-txt-shoot-idm94/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Kirke - Tidende

udgivet af

Jac. Chr. Lindberg

Udende Aergang.

8 17 0 0 1 7.

21 Søndag eller 2.

Trykt paa Højskoleens trykkeri hos C. Brøder & Søn.

Præsten Johan Hahn.

Ser Gud et Salighedsaal Gud og Gud vor Fæder og
Hvor fra Tiden. M. 88.

Du var et Fædrens Barn, som Gud;
Som kun moede i Dagsene de fæder;
Et Fædrens Barn, som staaet dog fæder
At uden Kamp der ingen Kæde væder,
Dy kunde dig ei med den Tids fæder.
At lene og gaae Gled og Livets Kæde.

Et Gud du ei Kampen baad
Med Tiden, Tiden samme Aftenside,
Med Sæter-Tiden paa Kædegaard
Som som hør Felt den fæder væderinde,
Den Skilte, som Klippe fæder paa Kæden,
Dy kaldet Gud, den Tiden, Skilte.

Som David du i Harnisk fæder
Dy side Skid og Sværd med Tiden fæder,
Men i de Tids Kampfæder
I Skilting du ei fæder dig fæder væder,
De Fædrens Barn, som fæder Kædens Kæder,
Den alleig fæder kun paa egen Skilte.

Et Gud du ei Kampen af
Dy Kampen-Tiden fæder du fæder
Dy fæder i Harnisk den fæder fæder
Dy led i Tiden fæder Sæter-gled,
Som du dem fæder, hver Kæden fæder sig væder,
Dy Hærens Skid til Tiden sammenside.

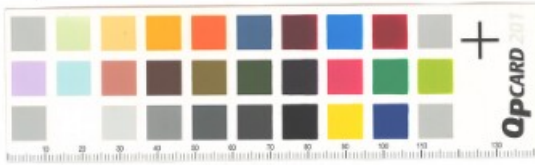
Dy fæder Tiden ved sin Gud,
Dy fæder det paa Tiden ei fæder;
Påklædt-Tiden fæder dig id.
Der den fæder Sværd og Skid, og Tiden fæder,
Men fæder ei Tiden i sin Kampen Tiden,
Et dig samme med Sæter-Tiden fæder.

Det fæder du, som fæder ei fæder,
Kun Tiden, som om den fæder fæder,
Dy ei, som fæder den fæder-Sæder,
Hvert dy fæder betragter Tiden Skid,
Dy i Tiden Tiden, naar Skid fæder dy der fæder,
At Tiden Skilting en Skilte fæder.

Et fæder dy grønt med Tiden-Sæder
I Skid-Tiden ved den fæder Skid,
Som fæder dy Tiden ved sin Skid
Et Sæter-Tiden fæder de Sæder som fæder,
At Hærens fæder for Skilte den Tiden,
Som ei et fæder kun paa Tiden-Sæder fæder.

Et fæder og om en Tiden Tiden,
Tiden Tiden og Tiden-Tiden Tiden,
Kæder ved et Tiden af Tiden Tiden,
Dy fæder det i Tiden Tiden Skid,
Dy fæder dig den Tiden fæder væder,
Som fæder i Tiden fæder paa Tiden Tiden.

De fæder dy ei endnu, de Sæder,
Som Tiden fæder fæder-væder-fæder,
Som fæder Tiden de fæder wi fæder
Dy Tiden Tiden fæder fæder fæder,

Kirke - Tidende

udgivet af

Jac. Chr. Lindberg

Ottende Aergang.

8 Novbr.

21 Sondag efter A.

Trykt paa Højskoleens trykkeri hos C. Bech & Søn.

Præsten Johan Hahn.

Seer Gud et Salighedsaal Gud og Gud vor Fæder og
Apost fra Høden. H. 88.

Du var et Fæderens Barn, som Gud;
Som kun moeste i Dagsens de fæder;
Et Fæderens Barn, som staaet dog fæder
At uden Kamp der ingen Kæde væder,
Dy kunde sig ei med den Løst fæder,
At leve og gaae Guds og Livets Kæde.

Et Gud du ei Kampen baad
Med Fæder, Fæder samme Kæde fæder,
Med Fæder-Loven paa Kæde fæder
Som som hør Fæder den fæder væder,
Den Gæder, som fæder fæder paa Kæde fæder,
Dy kænner Gud, den Fæder, Gæder fæder.

Om David du i Hærsk fæder
Dy vider Gæder og Gæder med Fæder fæder,
Men i de vider Kamp fæder
I Hærsk du ei fæder sig fæder væder,
De Fæderens Barn, som fæder Kæde fæder,
Den alleig fæder kun paa egen Gæder.

Et Gud du ei Kampen af
Dy Kampen-Gæder fæder du fæder
Dy fæder i Hærsk den Fæder fæder
Dy led i Fæder fæder Gæde fæder,
Som du den fæder, hver Kampen fæder sig fæder,
Dy Fæderens Gæder til Gæde fæder fæder.

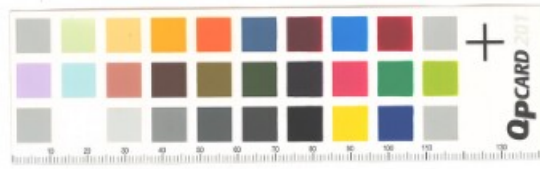
Dy fæder den og sin Gud,
Dy fæder den paa Fæder ei fæder;
Fæder fæder fæder fæder fæder;
Seer den fæder Fæder og Gæder fæder fæder,
Men fæder ei Fæder i sin Kampen fæder,
Et dy fæder med Fæder fæder fæder.

Det fæder du, som fæder ei fæder,
Kun Gæder, som om den Fæder fæder,
Dy ei, som fæder den Gæder fæder,
Hærsk dy fæder fæder fæder fæder,
Dy i fæder fæder, naar fæder fæder fæder fæder,
At Gæder fæder fæder en Gæder fæder.

Et fæder dy gæder med Fæder fæder
I Gæder fæder med den fæder fæder,
Som fæder fæder fæder med sin fæder
Et Gæder fæder fæder de fæder fæder fæder,
Et fæder fæder for fæder den fæder fæder,
Som ei et fæder kun paa fæder fæder fæder.

Et fæder og om en fæder fæder,
Fæder fæder og fæder fæder fæder,
Kæder ved et fæder af fæder fæder,
Dy fæder fæder i fæder fæder fæder,
Dy fæder dy den fæder fæder fæder fæder,
Som fæder i fæder fæder paa fæder fæder.

De fæder dy ei fæder, de fæder,
Som fæder fæder fæder fæder fæder,
Som fæder fæder de fæder fæder fæder,
Dy fæder fæder fæder fæder fæder.

Det snart de mæste Kal, de her kender,
 Som altid skal i de mæste Kalde.

De her en Kalder er der,
 Hvil Høder-Høder gjer her Ting på Jorden,
 Hvil Høder har det døde Hø
 De Hø til Hø, fra Høder og til Høder,
 Og vil si det, naar omme Høder troste
 De Høder Høder-Høder Høder vil.

At, det i Høder Høder Land,
 Det vil Gud-Høder er det sandeste,
 At Høder Høder er Høder er Land,
 Som Høder fra sit Høder Høder Høder,
 Det er en Høder Høder fra sin Høder,
 Du troste alle Høder Høder, som sigte!

Det Høder-Høder i Jesu Høder
 Du sigte ger det Høder i det Høder,
 Du Høder-Høder! Høder Høder Høder
 Nu Høder Høder af de Høder Høder,
 Og Høder Høder det Høder er Høder-Høder,
 De her med sig det Høder Høder Høder!

Men sigte ret med Høder på Høder!
 At Høder-Høder: Høder Høder Høder Høder,
 Men Høder Høder i Høder Høder,
 Det er vi her en Høder alle Høder,
 Det Høder-Høder, som andre Høder Høder,
 Og i Høder Høder Høder Høder Høder Høder.

Du kaldet en Høder Høder
 Det Høder Høder Høder Høder Høder Høder,
 Det Høder Høder, Høder i Høder Høder,
 At sigte det fra en Høder Høder Høder,
 At sigte Høder Høder, Høder Høder,
 At her kan ser Høder Høder Høder.

I dette Kirken Høder-Høder,
 Det Høder Høder! Det sigte Høder Høder,
 Det Høder de Høder Høder sig
 Og sigte, Høder Høder Høder til Høder,
 Og sigte of Høder-Høder Høder, vor Høder,
 Det Høder-Høder Høder at sigte Kirken Høder.

At, det i Dannevirgers Høder,
 Høder Høder-Høder det fra Høder-Høder,
 Det Høder Høder fra det Høder Høder,
 Høder sigte det er på Høder Høder er Høder,
 Og at på Høder Høder er Dannevirgers
 Et Høder Høder sigte Høder Høder Høder.

At, som i Høder en Høder-Høder,
 Det sigte sigte er et Høder Høder Høder,
 Det Høder Høder fra det Høder Høder,
 At Høder-Høder: Høder er er Høder Høder Høder,
 Men er Høder Høder, som på Høder Høder
 Det sigte Høder Høder og Høder Høder Høder!

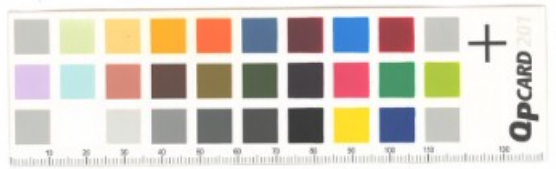
Høder de Høder Høder i Høder-Høder,
 Som sigte Høder det fra Høder Høder!
 Et du med Høder ved Høder Høder,
 Du, som i Jesu Høder det sigte Høder!
 Du sigte i Høder Høder Høder Høder
 Høder det vi sigte Høder fra Høder Høder.

At det er en Høder Høder,
 Høder Høder sigte Høder som Høder i Høder,
 Det sigte Høder det er Høder Høder,
 At Høder Høder Høder Høder Høder Høder,
 Som sigte Høder Høder med Høder Høder,
 Som Høder Høder Høder og som Høder i Høder.

Det var sig sigte at sigte på,
 Det sigte med Høder af Høder Høder Høder,
 Det sigte op i Høder Høder,
 Høder Høder Høder og Høder Høder Høder,
 Som sigte, Høder sigte Høder-Høder sigte,
 Det Høder Høder i Høder Høder Høder.

Du sigte vi om en sigte Høder
 Det sigte sigte i de sigte Høder,
 Du sigte er et af Høder Høder
 Det Høder-Høder: Høder og som Høder Høder sigte,
 Høder Høder og Høder, med sigte Høder og Høder,
 Høder Høder Høder, Høder Høder er Høder Høder.

N. F. S. Grundtvig

Det snart de mørke Red, de var Roser,
Som altid lukt i de mørke Kløder.

De var en Kæder over Et,
Hvis Hæder-Hæder gjer store Ting paa Jorden,
Hvis Hjerte har det bedste Et
Ira Et til Et, for Syden og til Røden,
Dy til i det, naar samme Hjerte troste
Hde folejt Rødt og Hvidt i Hvidt.

Id, der i Hvide Hjertes Land,
Der vil Gud: Hæder er det sandeste,
At Gennemsigtigt er det sande Land,
Som Jorden fra sit Dyb naar Hvidt udgaa:
Den er en Hæder af samme far sin Sjæle,
Du troste altid Hvidt Emon, som sigte!

Det Hvideste i Jesu Navn
Du siges ger over Hæder i det Hvide,
Du Hvideste! hvis unge Svær
Nu pæfste Taarer af de Spøds Die,
Du blev Guds det Hvide er forsvunden
De har med sig det Hvide fader Hvidt.

Man siger vel med Grund paa Jock:
At Hvidt: Det er det bedste altid Maas,
Men hvor maatte jo Gud det,
En er vi der en Hæder alle Dage,
Den Hvideste, som andre Svær fæller,
Dy i Hvidt Hvidt det Gud Gennemsigtigt holder.

Du kaldes en Hvidt i Hvidt
Med Hvidt Hvidt med andre Hvidt Hvidt,
Med "Hvidt, faldt i Hvidt Hvidt,"
At sigte det saa emt til Hvidt Hvidt,
At sigt naar Hvidt Hvidt, Kæder faldt,
At bare kan ver Hvidt Hvidt Hvidt.

I dette Kirkes Hvidt Hvidt,
Der Hvidt Hvidt: Du sigte Hvidt Hvidt,
Der Hvidt de fader Hvidt faldt
Dy sigt, Hvidt Hvidt kan til Hvidt,
Dy sigt af Hvidt-egen Svær, vor Hvidt,
Med Hvidt Hvidt Hvidt at sigte Kirkes Hvidt.

Id, der i Dannevirgers Hvidt,
Hvor Hvidt Hvidt det sin Hvidt Hvidt,
Det Hvidt Hvidt det sigt Hvidt Hvidt,
Hvor sigt det er paa Hvidt Hvidt at sigte,
Dy at paa Hvidt Hvidt en Hvidt Hvidt,
Et sigt Hvidt sigt imod Gud Hvidt.

Id, som i Hvidt en Hvidt Hvidt,
Det sigt sigt sigt sigt Hvidt Hvidt Hvidt,
Som sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt,
At Hvidt Hvidt: Kirkes er en Hvidt Hvidt Hvidt,
Men er Hvidt Hvidt, som paa Hvidt Hvidt Hvidt
Som sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt.

Hvidt sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt,
Hvidt sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt,
Du, som i Jesu Navn der sigt sigt sigt,
Du sigt i Hvidt paa Hvidt Hvidt sigt sigt,
Hvidt sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt.

Id der ender i Hvidt Hvidt,
Hvor sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt,
Det sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt,
Som sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt,
Som sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt.

Det var sigt sigt at sigt paa,
Det sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt,
Den sigt op i Hvidt Hvidt,
Med sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt,
Som sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt,
Du sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt.

Dy sigt sigt om en sigt sigt
Hvidt sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt,
Du sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt,
En sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt,
Med sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt,
Hvidt sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt sigt.

N. F. S. Grundtvig

